

SZENT-GYÖRGYI ALBERT ORVOS-
ÉS GYÓGYSZERÉSZTUDOMÁNYI
CENTRUM

HÍRLEVÉL

Címszavakban:

- tanévnyitó beszéd
- sugárterápia
- szakfelügyelő főorvosok
- szép halál?

XVI. évfolyam 8. szám

2005. szeptember

**A Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Tanácsa 2005. szeptember 12-én megtartotta
rendes ülését**

Napirendi pontok

1. A Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Tanácsa új tagjainak ünnepélyes eskütétele

Az eskü szövegét előolvasta: *prof. dr. Szabó Gábor*

2. Személyi ügyek

I. Főiskolai tanár alkalmazása

Juhász Gyula Tanárképző Főiskola

— Javaslat **dr. T. Kiss Tamás** tanszékvezető főiskolai tanár (Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar Közművelődési és Felnőttképzési Tanszék) alkalmazására további jogviszonyban alkalmazott főiskolai tanárként a Közművelődési Tanszéken

Előterjesztő: *prof. dr. Galambos Gábor* főigazgató

II. Gazdasági és műszaki főigazgatói kinevezés ismétlése

— Javaslat **dr. Tráser Ferenc** gazdasági és műszaki főigazgató kinevezésének megismétlésére

Előterjesztő: *prof. dr. Szabó Gábor* rektor

III. Vezetői kinevezés

— Javaslat **Vajda Tamás** mb. szaklevéltár-vezető megbízására a Szegedi Tudományegyetem Szaklevéltárának vezetői tisztségére

Előterjesztő: *prof. dr. Pukánszky Béla* rektorhelyettes

IV. Professor Emeritus cím adományozása

Gyógyszerésztudományi Kar

— Javaslat Professor Emeritus cím adományozására **dr. Kata Mihály** ny. egyetemi tanár (Gyógyszertechnológiai Intézet) részére

— Javaslat Professor Emeritus cím adományozására **dr. Stájer Géza** egyetemi tanár (Gyógyszerkémiai Intézet) részére

Előterjesztő: *prof. dr. Falkay György* dékán

XVI. évfolyam 8. szám

3. **Tájékoztató a 2005. évi felvételiéről**
Előterjesztő: prof. dr. Pukánszky Béla rektorhelyettes
4. **Tájékoztató a VPOP 2005. évi ellenőrzési tapasztalatairól**
Előterjesztő: *Márkus András* ezredes a Vám- és Pénzügyőrség Délalföldi Regionális Parancsnokság parancsnoka
5. **Javaslat „Vadgazda mérnöki szak” (BSc) alapképzési szak indítására a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Főiskolai Karán**
Előterjesztő: *prof. dr. Pukánszky Béla* rektorhelyettes
prof. dr. Mucsi Imre főigazgató
6. **Javaslat az Egyetemi Tanács 2005/2006. tanévének első félévi munkatervére**
Előterjesztő: *prof. dr. Szabó Gábor* rektor
7. **Beszámoló az Innovációs Alap 2004/2005. tanévben történt felhasználásáról**
Előterjesztő: *dr. Buzás Norbert* innovációs igazgató
8. **Aktuális bejelentések**
Előterjesztők: Egyetemi Tanács tagjai
Rektori Kabinet tagjai
9. **Kérdések, válaszok**
Előterjesztők: Egyetemi Tanács tagjai
Rektori Kabinet tagjai

* * * * *

Az Egyetemi Tanács egy tartózkodással újabb öt évre megbízta dr. Tráser Ferenc gazdasági-műszaki főigazgatót feladatai ellátásával.

* * * * *

2005. szeptember 5.-én a TIK-ben nagytermében Szabó Gábor rektor nyitotta meg az idei tanévet. Az ünnepélyes tanévnyitón megjelent az Egyetem professzori kara, akadémikusok, a társegyetemek képviselői, Baráth Etele, az Európa ügyekért felelős miniszter, több száz oktató, hallgató, az elsőévesek képviselői, szülők, érdeklődők.

Itt hangzott el a Rektor tanévnyitó beszéde:

***Tisztelt Egyetemi Polgárok!
Kedves Vendégeink!
Hölgyeim, és Uraim!***

Az ország egyik legjobb tudásvárosának vezetőjeként köszöntöm Önöket. Magyarázatra szorul, hogy miért város, és talán illő elmondanom azt is, miért az egyik legjobb.

Egy egyetemet nagyon sok szempontból lehet minősíteni. A hallgatói létszámtól kezdve, a tudományos tevékenység elismertségén, az ott végzett, vagy alkotott Nobel-díjasok számán keresztül,

az oktató-kutató munka eredményességéig ezer és egy szempont eshet latba. Ezeket a szerteágazó szempontokat minden évben összesítik. Az értékelés módját évről-évre csiszolják és pontosítják.

Örömmel jelenthetem Önöknek, hogy a Kolozsvárról 84 éve Szegedre költözött Egyetemünk ünnepi tanévét olyan egyetemenként kezdheti el, amelyik Európában az első száz, a világon az első háromszáz egyetem közé került, s már három éve tartja helyét.

Klebelsberg Kunó, a kiváló kultuszminiszter áldásos tevékenysége eredményeként megteremtődött 1921-ben a szegedi felsőoktatás mai napig tartó sikertörténete.

Jövőre egy másik eseményre is emlékezünk, amely egyetemünk, de hazánk és Európa történelmében is sorsfordító szerepet játszott. Ebben a jubileumi tanévben 1956 hőseire emlékezünk, együtt a még élő szemtanúkkal. A Bölcsészettudományi Kar szervezésében közösen hajtunk fejet történelmi tettük előtt, soha nem múló hálánk, a mai és a jövő nemzedék tiszteletadása jeléül. Méltóképpen kívánunk megemlékezni erről a történelmi eseményről azzal, hogy az idei tanévet jubileumi oktatási évvé nyilvánítjuk.

Mindeközben megfogadjuk Klebelsberg gróf bölcs intelmét: „Valójában a történelem nem retrospektív, a múltba visszatekintő kíváncsiság csupán, hanem hatalmas erkölcsi erő, melynek ha ismerete és szeretete a lelkekből kivész, akkor a nemzet olyan, mint az emlékezőtehetségét veszített ember, aki nem okul, hanem oktanul rohan a veszedelmébe, a veszébe”. Talán nem is adózhatnánk méltóbb módon az alapító elődök, történelmünk hőseinek emléke előtt, mint az európai első száz egyetemei közé vezető küszöbnek az átlépésével.

Tisztelt Hölgyeim, és Uraim!

Erre az eredményünkre büszkék lehetünk.

Egy olyan rangsorban szerepelünk igen előkelő helyen, amelyet a világon a Harvard egyetem, Európában pedig a Cambridge-i egyetem vezet.

Legyünk is rá büszkék, de elégedettek még nem lehetünk.

Nem lehetünk elégedettek, nem állhatunk meg a folytonos előrettekintésben, mert az egyetemek közötti verseny nem csupán presztízsünket növeli, de eddigi hagyományaink folytatásának, sőt végső soron életben maradásunknak is feltétele. Kettős értelemben is.

Egyrészt az egyetemek között már rég nem csak presztízs verseny van. Rég nem csak a tudományos munka minősége és színvonala az, ami meghatározza egy egyetem helyét – bármilyen ragsorról legyen is szó. A magas színvonal mellett meghatározó szempont ennek a munkának az elismertetése.

Ebben mindannyiunknak meghatározó felelősségünk van. A magas színvonalú tudományos munka, amelyre esélyünk sem lenne kiváló tudós tanáraink nélkül, – bármilyen szentségtörésnek hangzik is a szó – bizony marketingfeladatokat is igényel. Nem csak a szükségszerűség, a kor követelménye, hogy felvállaljuk ezt a feladatot is.

Más ok miatt is beszélni kell az egyetem vezetésének – rektornak, rektor-helyetteseknek, kari vezetőknek – erről a felelősségéről. Mi magunk is sokat tanulunk ennek az új, az egyetemen még szokatlan és újszerű feladatkörnek az ellátásából. Hiszem, hogy nem kárunkra, hanem hasznunkra válik az új keletű feladat.

Ez adta a bátorságot ahhoz is, hogy példaértékűen kövessünk egy nagyszerű mintát.

Ezentúl a Mindentudás Egyeteme mintájára a helyi írott és elektronikus sajtó közreműködésével mi is igyekszünk megismertetni eredményeinket és ismereteinket azokkal, akiknek a legtöbbet köszönhetjük.

Az egyetemet nyolcvanöt évvel ezelőtt befogadó város lakóival.

Mert voltak, vannak és reményeink szerint lesznek is olyan eredményeink, amelyekre okkal vagyunk büszkék.

XVI. évfolyam 8. szám

Tisztelt Hölgyeim, és Uraim!

Engedjék meg, hogy elsőként egyetemünk sebészeti klinikájának szívsebészeti osztályán végrehajtott első szívatültetést említsem meg példaként. Azért, hogy ezúton is megköszönjem azoknak a kollégáknak a világszínvonalú munkáját – *Bogács Gábor főorvos úrnak, Rudas László professzor úrnak, Babik Barna adjunktus úrnak, valamint a közreműködő team, szakszemélyzet valamennyi tagjának* –, akik beavatkozásukkal megmentették egy kismama életét. Visszaadták egy újszülöttnak az akkor már a halállal viaskodó édesanyját.

Folytathatnám a sort természetesen akadémikusaink, professzoraink, kollégáink hazai és nemzetközi sikereivel, hihetetlen eredményes pályázati aktivitásával, odaadó tehetséggondozó tevékenységük elismerésével, és a teljesség igénye nélkül egyetemünk infrastruktúrális gazdagodásának tételszerű felsorolásával.

A felsorolás helyett, az Önök nevében is megköszönöm valamennyi egyetemi polgár elismerésre méltó tevékenységét, munkáját.

Következzenek tanítványaink, akik a hazai és nemzetközi tudományos diákköri konferenciákon, olimpiákon, kulturális fesztiválokon és a sportban alkottak maradandót. *Miután a mai nap elsősorban a hallgatókról szól, így álljon itt egy minden bizonnyal nem teljes felsorolás, akikre büszkék vagyunk, akiket kedves gólyák az önök figyelmébe ajánlunk, azzal, hogy a Szegedi Tudományegyetem, amelyet alma materüknek választottak, mennyire sokszínű, és mekkora lehetőségeket biztosít az Önök számára az elkövetkezendő években. Éljenek ezekkel a lehetőségekkel.*

Név szerint említem matematikus hallgatóinkat – *Ambrus Gergelyt, Varjú Pétert, Kevei Pétert, Jankó Andrást* – egy matematikai feladatmegoldó világversenyen szerepeltek kiválóan.

Ugyancsak az Egyetem nemzetközi hírnevét gyarapították joghallgatóink a Kanadában megrendezett jogi-szimulációs versenyen, természetesen francia nyelven. A nem frankofón csapatnak járó első díjat a jogi érvelések kategóriájában *Majsa Dóra, Kruzslíc Péter, Nagy Máté, Sándor Csaba* alkotta SZTE-s csapat nyerte.

Sokat szurkoltunk az olimpiai, a többszörös európa-, és világbajnok kajakos *Janics Natasának*. Elismerésre méltó eredményeket ért el a kajak-kenu világversenyeken *Keresztesi Alexandra, Joób Marci, Sík Marci, Vajda Attila, Fürdök Gábor*. Élve a hazai pálya előnyével, szíves figyelmébe ajánlom Baráth Etele miniszter Úrnak, a magyar kajak-kenu szövetség elnökének, a fenti névsort, hogy a jövő évi szegedi kajak-kenu világbajnokságon minél több szegedi sportoló szerezhessen örömet diáktársainak, egyetemünknek, a városnak, hazánknak. *Nemzetközi sikereket várunk a jövőre Egyetemünk rendezésében bonyolítandó 5-ik egyetemi Squash világbajnokságon szereplő tanítványainktól is.*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Azért kell a magasztos pillanatok felidézése után az egyetem vezetésének újkeletű felelősségéről újra beszélnem, mert mára a világ már a marketing munkával kiegészített feladatkörön is túllépett.

Nem mondom, hogy sajnós, és nem mondom, hogy hála Istennek. Nem sajnálkozom. Mert siránkozás helyett ebben a versenyben kell helyt állnunk és ebben a versenyben fogunk helyt állni. Magunkért, kiváló eredményt elérő munkatársainkért, az egyetem polgáraiért, és az országért is. Helyt kell állnunk, mert kollégáink világszínvonalú munkájához világszínvonalú feltételeket kell biztosítanunk.

Mert például a természettudományok területén megfelelő – és elképzelhetetlenül drága – berendezések nélkül csak ideig-óráig lehet világszínvonalú munkát végezni.

Mert a bölcsészettudományok területén sem képzelhető el már középtávon sem világszínvonalú tudományos munka megfelelő, és éppen ezért drága informatikai háttér, eszközpark nélkül.

Már ma is nehezen behozható hátrányban van egy kutató azzal a kollégájával szemben, aki rendelkezik az általa vizsgált filozófiai vagy épp irodalmi művek elektronikus, és elektronikusan mozgatható változatával. Az ezeket megfelelő módon mozgatni képes intelligens keresőkkel.

Holnap pedig még kevésbé lesz valószínű hogy lépést tud tartani technikailag jobban felszerelt kollégáival.

Filozófus Barátom mesélte a közelmúltban, hogy egy az USA-ban dolgozó filozófiatörténész barátja Szent Tamás és Buridán összes művét tárolja a számítógépén. Az egyetem vette neki nagyon drága pénzen. Nekünk, laikusoknak is belátható, micsoda – verseny, akarom mondani tudományos – előnybe került ez a kolléga. Például azzal az itthoni kollégájával szemben, aki, ha felfigyel egy kifejezésre, ahhoz hogy utánajárjon, újra végig kell lapoznia a több ezer oldalnyi életművet. Hónapok, évek munkája gyorsítható fel ezekkel az új eszközökkel.

Helyt kell állnunk a világszínvonalú munkafeltételek megteremtése érdekében. Ezeknek a feltételeknek a megteremtéséhez ma már önmagában kevés, noha és ezt hangsúlyozom, ennek előfeltétele a világszínvonalú kutatói munka.

Szükség van arra az együtt-gondolkodásra, arra a közös munkára, amely a tudomány művelését és művelésének, vagyis az oktatói-kutatói munkának színvonalas, szilárd bázisát teremti meg.

Az egyetem vezetésének elsősorban menedzserként kell ma helytállnia. Nem egyszerűen a magyar oktatásfinanszírozási rendszer hiányosságairól van szó. Nem egyszerűen a költségvetés helyzetéről van szó. Bár egyikkel sem lehetünk elégedettek. Egyáltalán nem lehetünk elégedettek. Sokszor nem csak méltatlan, de néha megalázó körülmények között végzik munkájukat tudós kollégáink.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Arról van szó, hogy még a leggazdagabb országok legjobb egyetemei sem képesek a valóban megfelelő körülményeket központi forrásból biztosítani.

Nem mostantól.

A múlt század közepe óta.

Akkor, a múlt század közepén kezdődött el az ipar és az egyetemek együttműködése. Azóta vannak az egyetemek vezetőinek menedzserfeladatai. Nyugaton. Itthon erre az elvi lehetőség is csak a rendszerváltással nyílt meg.

Az utolsó utáni pillanatban vagyunk. Hogy támogatáshoz jussunk a nálunk még nem, vagy megfelelő tökeerővel alig létező alapítványoktól. Kihasználjuk az uniós források megnyílásával bővülő lehetőségeinket. És mindenek előtt megrendelésekhez jussunk. Nem melléküzemágot kell természetesen létesítenünk, de értékesítenünk kell, használni kell tudnunk a meglévő kutatási kapacitásainkat. Nem az autonóm kutatás kárára és terhére. Hanem azzal összhangot teremtve. Münchhausenként saját magunkat kell kihúznunk a provincializmus fenyegetéséből.

Nem egyszerűen őrizni kell az értékeinket!

Gyarapítanunk kell őket, különben a meglévők megőrzésére sincs reális esélyünk.

Nem egyszerűen az elvesztegetett évek miatt.

Az utolsó utáni pillanatban vagyunk.

A vezető egyetemek és a vezető iparágak vezető vállalatainak legalább a világ vezető országaiban eddig oly gyümölcsöző együttműködési rendszere a végórát éli. Nem nálunk, ahol ennek a folyamatnak épp csak a kezdő lépéseit tettük meg.

Az agyelszívás már nem csak a felzárkózó országok egyetemeit, hanem magát a tudományos életet fenyegeti.

Mind gyakrabban a multinacionális vállalatok már nem egyetemekkel kötnek kutatási szerződéssel egyenértékű együttműködési megállapodást.

Általában Nobel-díjasokat szerződtetnek, és vezetésükkel a legjobb egyetemek legjobb kutatóinak a szerződtetésével kutatócsoportot szerveztetnek számukra.

Nagyon, számunkra elképzelhetetlen módon megfizetve őket.

Annyira, hogy megérje a biztos, és ott magas színvonalú megélhetést biztosító egyetemi karriert kockáztatni.

XVI. évfolyam 8. szám

Az utolsó utáni pillanatban vagyunk.

Most kell szerződéseket kötnünk, most kell nyitnunk a világ felé.

Most, amikor még lehet.

Akkor tehát, amikor a vezető iparágak mind kevésbé partnerként, mint inkább humán erőforrás szolgáltatóként tekintenek a világ vezető egyetemeire is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ránk ruházott, választott tisztünk szerint nem csak kollégáinkért, az egyetem hallgatóiért is felelősséggel tartozunk megbízóinknak. Mert egy olyan egyetem, amelyik nem tud világszínvonalú munkához világszínvonalú technikai feltételeket biztosítani, inkább előbb, mint utóbb csak olyan tudást, és ezzel olyan diplomát adhatna hallgatóinak, amellyel *munkát talán lehetne találni, megfelelő munkát azonban aligha*. Azoknak megfelelő munkát, akik telve hittel, telve reménnyel, és főként telve bizalommal a Szegedi Tudományegyetemet választották, hogy tudásukat kiterebélyesítsék.

Helyt kell állnunk. És a helytállás nem kevesebbet jelent, mint a megváltozott körülmények között a tudásnak magasabb presztízst biztosítani annál, mint amelyik napjainkban tapasztalható.

Nem hálálkodom, hogy a sorstól a tudás új dimenzióinak, új státuszának régi presztízisébe emelését kaptuk feladatul. De a mi munkánk ettől válik feladattá és ettől lesz valódi célja is. *Hiszek az egyetem szellemiségében és polgáraiban. Alkotó – és nem csak ezáltal gazdag – közösséggé kell válnunk.*

Tisztelt Hallgatóim!

Remélem, hogy az elmondottak fényében talán érthetőbbé vált, hogy beszédem elején a szegedi tudásváros vezetőjeként köszöntöttem önöket. Az éppen csak vázlatosan említett feladatok ellátásához ugyanis nem túlzás, hogy városnyi emberre és városhoz méltó szervezetségre van szükség. Engedjék meg, hogy ennek illusztrálásaképpen néhány alapot megosszak Önökkel.

30.000 hallgatónk 200 szak közül választhat. A végzetek továbbképzéséről 17 doktori iskola, és közel száz PhD program gondoskodik. A képzésben, és a képzés feltételeinek biztosításán 6.600-an munkálkodnak. 1393 oktatónk, a 818 tudományos fokozattal rendelkező kolléga közül is ki szeretném emelni megnyitómiban a Magyar Tudományos Akadémia 11 rendes, és 7 levelező tagja mellett 123 akadémiai doktorunkat.

Költségvetésünk is ennek megfelelően városnyi. Évente negyvenháromezer millió, azaz negyvenhárom milliárd Forint. Ezt a hatalmas összeget az elmúlt évben több mint 15%-kal, egészen pontosan 7.2 milliárd K+F forrással tudtuk kiegészíteni. A forrás kiegészítés céljai és eszközei közül külön is ki szeretném emelni az egyetem keretei között létrehozott Dél-Alföldi Neurobiológiai Regionális Tudásközpontot, a Környezet- és Nanotechnológia Regionális Tudásközpontot, a Regionális Élet- és Anyagtudományi Kooperációs Kutatási Központot.

Sorolhatnám még a részleteket, de egy tanévnyitónak aligha célja, hogy egy egyetem teljes működésének részletes ismertetésével untassa hallgatóságát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Engedjék meg, hogy zárásként emlékeztessem Önöket arra, hogy köszöntöm elején azt mondtam, jelenlegi eredményünkkel nem lehetünk elégedettek, de büszkék lehetünk rá. Az elégedetlenség okairól, ha feladatként fogalmaztam is meg ezeket, már azt hiszem eleget beszéltem. Kérem, engedjék meg, hogy elmondjam Önöknek, mire vagyok, mire vagyunk a legbüszkébbek.

Említettem, hogy Egyetemünk ünnepi tanévet olyan egyetemként kezdheti el, amelyik Európában az első száz, a világon az első háromszáz egyetemei közé tartozik. Azt akkor elhallgattam Önök előtt,

mindez azt jelenti hogy *évek óta egyetemünk, a Szegedi Tudományegyetem Magyarországon és Kelet-Közép Európában az egyik legmagasabban jegyzett egyetem.*

Tisztelt Hölgyei, és Uraim!

Engedjék meg, hogy egyetemünk hallgatóinak mindannyiunk nevében sok sikert, kollégáimnak pedig az eddigieknél is sikeresebb munkát kívánjak a most kezdődő, ünnepi tanévünkben.

Ezzel a Szegedi Tudományegyetem 2005/2006-os tanévét megnyitottnak nyilvánítom.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

* * * * *

Sugárterápiás fejlesztés a SZTE Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum ÁOK Onkoterápiás Klinikán

2005. szeptember 2-án ünnepélyesen átadták a SZTE Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum ÁOK Onkoterápiás Klinika Sugárterápiás Részleg felújítását és bővítését, melynek következtében egy új és egy teljesen felújított, lényegében újnak tekinthető lineáris gyorsító kezd meg működését, amelyeket a legkorszerűbb, hazánkban egyedüli CT szimulátor szolgál ki.

Előzmények

Az Onkoterápiás Klinika 1994-ben alakult meg a Radiológiai Klinika sugárterápiás osztálya és a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika onkológiai osztálya egyesítésével, 55 fekvőbeteg ágygal. A sugárterápiás lehetőséget egy, az üregi kezelések elvégzésére szolgáló, nagy aktivitású iridium 192 izotóppal működő utántöltő berendezés, valamint egy lineáris gyorsító biztosította. Mindkét berendezés új volt és az akkori időnek megfelelően igen korszerű.

A lineáris gyorsító bonyolult elektronikus rendszerrel működve két sugárféleséget állít elő, amelyek különböző mélységben képesek a szervezetbe hatolni és ott a sejteket, szöveteket elpusztítani. Annak érdekében, hogy ez a pusztító hatás főleg a daganatban érvényesüljön, szükséges volt a besugárzandó térfogat pontos meghatározására, amelyhez rendelkezésre állt egy, a besugárzandó területet átvilágító, a besugárzás tervezését segítő szimulátor. Ennek, valamint az igen bonyolult számítógépes tervező rendszernek a segítségével, lehetőség volt arra, hogy az ép szöveteknek a lehető legnagyobb védelme mellett hatásos sugárkezeléseket végezzünk. Valamennyi rosszindulatú daganat kezelésére nyílt így lehetőség.

A hazai sugárterápiás lehetőségek korlátozott volta miatt a kilencvenes évek közepén kezdődött meg a több kormányzati cikluson átívelő sugárterápiás fejlesztési program. Ennek keretében sikerült az Onkoterápiás Klinika sugárterápiás gépparkját egy kobaltágyúval bővíteni, amelyet teljes egészében az egészségügyi kormányzat finanszírozott, 120 millió Ft támogatással.

A kezelésre szoruló betegek számának állandó emelkedése miatt mindkét besugárzó készülék nyújtott műszakban működött. A fokozott használat miatt és az évek múlásával, a berendezés öregedésével, egyre több meghibásodás jelentkezett és így emelkedett a műszaki okból történő leállások ideje. Ez mindenképpen rontotta a betegellátás színvonalát, és igen kellemetlen volt a betegek, de az ellátó személyzet számára is. Hat évvel ezelőtt bizonyossá vált, hogy újabb lineáris gyorsító beszerzése válik szükségessé. Ennek elhelyezéséhez szükség volt egy új befogadó épület, ún. bunker építésére. Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzat Közgyűlése az akkori Orvosegyetem kérésére 20 millió Ft-al támogatta az építkezést, amelyhez további 75 millió Ft-ot biztosított az

XVI. évfolyam 8. szám

Egészségügyi Minisztérium. 2003-ra elkészült az új bunker igen korszerű és pontos építészeti kivitelezéssel. Ezzel megteremtettük annak a feltételét, hogy abba egy új készülék kerülhessen elhelyezésre.

Jelenlegi fejlesztés

Az egészségügyi kormányzat a fejlesztési program maradék összegéből 200 millió Ft-ot bocsátott az Egyetem rendelkezésére 2003-ban. Természetesen ez az összeg lényegesen kevesebb volt annál, amiből a beruházást meg lehetett valósítani, de az Egyetem és a Centrum vezetése, felismerve a beruházás fontosságát, valamint azt, hogy új készülék hiányában és a régi berendezés idős kora miatt, veszélyben van a sugárterápiára szoruló betegek ellátása, a beruházás támogatása mellé állt. Így saját forrás biztosításával a beruházás 2004 őszén megkezdődhetett és 2005. június végére befejeződött. *A beruházással a legkorszerűbb hazai sugárterápiás centrum alakult ki, amelyben egy új és egy teljesen felújított, lényegében újnak tekinthető lineáris gyorsító működik, a kobaltágyú hibátlanul végez besugárzásokat.* Mindezeket a napjainkban legkorszerűbb, hazánkban egyedüli CT szimulátor szolgálja ki és a digitális technikával előállított képeken korszerű számítógépes tervező szoftverek biztosítják azt, hogy csak a daganatos szöveteket sugarazzuk be, védve így a környező egészséges szerveket, szöveteket. A kiegészítő berendezések lehetővé teszik, hogy a kezelés során változó intenzitású besugárzás történjen, ami ugyancsak jobb gyógyulási esélyt jelent. *Ez a besugárzási technika annyira új, hogy még finanszírozás sincsen rá, így az ilyen típusú kezeléseket a hagyományos kezeléseknél megfelelő finanszírozással számolják el, holott éppen bonyolultsága miatt sokkal több emberi erőforrást kell felhasználni az alkalmazás során.*

A most befejezett beruházás, amiben igen jelentős szerepe volt az Egyetemnek és az Általános Orvostudományi Karnak is, biztosítja azt, hogy további 8–10 évig biztonsággal és magas szakmai színvonalon lehessen sugárterápiás ellátást végezni a Klinikán. Az új technikák működtetése egyúttal azt is lehetővé teszi, hogy azok kiegészítésével, további új technikák bevezetésével, igen kis méretű, vagy kritikus helyen, például a koponyában elhelyezkedő daganatok célzott kezelését is elvégezhessük, vagyis *megteremtsük a „sugársebészetet” nemcsak Szegeden, de a régióban is, sőt a jelenlegi hazai helyzetet figyelembe véve, országos mértékben is.* Ennek különösen nagy jelentősége lesz akkor, ha a közeljövőben megkezdődik Szegeden működését a PET-CT, ami éppen a kicsiny daganatok kimutatására is alkalmas.

Összefoglalva, a jelenlegi beruházás megvalósítása garantálja az onkológiai betegellátás biztonságát, a magas technikai színvonalat és egyúttal reális alapját jelenti a továbbfejlesztésnek is.

prof. dr. Lonovics János
rektorhelyettes

SZTE Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum elnöke

* * * * *

10 év a Gyógyszer-technológiai Intézet élén
40 év a felsőoktatás szolgálatában

2005. június 30-án a Szegedi Akadémiai Bizottság Gyógyszerészeti Szakbizottsága és a SZTE Gyógyszerésztudományi Kara előadó ülést tartott a SZAB Székház dísztermében. Az előadó ülés programja dr. Erős István egyetemi tanár tanszékvezetői beszámolója volt 10 éves tanszékvezetői munkájáról és 40 éves oktatói tevékenységéről. *A termet zsúfolásig megtöltötték az érdeklődő hallgatók. Kitüntette a rendezvényt részvételével dr. Szabó Gábor egyetemi tanár, a SZTE rektora, dr. Lonovics János egyetemi tanár, rektorhelyettes, a Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum elnöke, dr. Telegdy Gyula akadémikus, a SZAB elnöke, dr. Nyiredy Szabolcs akadémikus, a Magyar Gyógyszerész-tudományi Társaság elnöke, dr. Novák Krisztina egyetemi tanár, az MTA Gyógyszerkémiai és Gyógyszer-technológiai Munkabizottság titkára. A Kar*

oktatóin és dolgozóin kívül – akik szinte teljes létszámban jelen voltak, – megjelentek a rendezvényen a hazai gyógyszerészképző helyek vezető oktatói és az Általános Orvostudományi Kar, valamint a Természettudományi Kar több professzora. Eljöttek a rendezvényre a hazai gyógyszeripar vezető személyiségei is.

dr. Falkay György dékán nyitotta meg a tudományos ülést. Bevezetőjében ismertette Erős professzor szakmai és közéleti pályafutásának fontosabb állomásait. Ezt követően dr. Szabó Gábor rektor köszöntötte Erős Istvánt és kedves gesztusként átadta az Egyetem ajándéktárgyait, köztük az egyetem emlékplakettjét.

Az előadó már első mondataiban leszögezte, hogy nem ünnepeletni kívánja magát, hanem reálisan és tárgyilagosan bemutatni az Intézet eredményeit, sikereit és őszintén szólni a balsikerekről, a kudarcokról is. Előadása első részében felvázolta azt a nagy ívű fejlődést, melyet a gyógyszer-technológia az elmúlt évtizedekben megtett, hogy a hallgatóság el tudja helyezni ebben az Intézet elmúlt 10 évben elért eredményeit.

1995 július 1-én egy meglehetősen rossz állapotban lévő intézetet vett át az új tanszékvezető. A megoldásra váró feladatokat két részre osztotta: az első csoportba azok tartoztak, melyek megoldásához (látszólag) nem kell pénz, a másodikba azok a feladatok kerültek, amelyek megoldásához sok pénz kell. *Ezzel kezdetét vette a kétfrontos harc.* Munkatársaival együttműködve néhány hónap kemény munkájával korszerűsítették az intézet oktatási programját, az elméleti előadások tematikáját és a gyakorlatok anyagát. A gyakorlati oktatás programjának súlypontjába a probléma-megoldó gondolkodás fejlesztése került. Ezzel párhuzamosan intenzív pályázati tevékenységbe kezdett az intézet kollektívája, hogy a korszerűsítéshez szükséges anyagi háttérrel előteremtsék. Sikeres pályázatokkal, a gyógyszergyárak támogatásával, a gyógyszergyáraknak végzett kutató-fejlesztő munka eredményeként közel 100 millió forintot fordítottak új műszerek és gépek beszerzésére. (Ezek közül többet be is mutatott az előadó.) Minisztériumi és kari forrásokból közel 50 millió Ft-ot fordítottak az intézet belső felújítására, korszerűsítésére. *Nem kis büszkeséggel mondta a leköszönő tanszékvezető, hogy ebben az évben befejeződött az intézet teljes rekonstrukciója.*

A technikai-műszaki megújulás maga után vonta az intézet szellemi megújulását is. Eredményesen alakultak az intézet ipari megbízásai, több mint 30 K+F témát oldottak meg eredményesen. Ezek között olyan „siker” gyógyszerek fejlesztése is volt, mint pl. a *Kaldyum tableta*, amely 2003-ban az év gyógyszere kitüntető címet nyerte el. Számos külföldi intézettel alakult ki kutatási együttműködés és két külföldi világcég referencia intézetnek kérte fel a tanszékét. Az intézet tudományos munkájának komoly elismerése volt, hogy akkreditációt kapott PhD programra. *Ez a program később része lett a Kari Doktori Iskolának. 58 diákkörös hallgatója és 31 szervezett képzésben részt vevő PhD hallgatója volt az intézetnek az elmúlt 10 évben.*

Az intézet három kutatócsoportjának eredményeiről is beszámolt az előadó. A hatóanyagokat formulálásra alkalmassá tevő csoport fontosabb vizsgálatai a molekuláris kapszulázásra, polimer+hatóanyag szilárd oldatok előállítására, szférikus kristályosításra, amorfizálásra és a mikrohullámú kezelés hatásainak kutatására irányultak. A szilárd gyógyszerformákkal foglalkozó munkacsoport elsősorban a tablettapréseles energetikai vonatkozásaival, mátrix tabletták előállításával, a filmbevonás alap- és alkalmazott kutatásaival foglalkozott, valamint számos korszerű segédanyag minősítését végezte el. A kolloid rendszerek vizsgálatával foglalkozó kutatócsoport polimer térhálókkal, folyadékkristályos rendszerekkel foglalkozott valamint mikro és nanorészecskék előállításával kapcsolatosan ért el eredményeket. Jelenleg GVOP és RET pályázat keretei között hasznosítják eddigi szakmai tapasztalataikat.

Néhány számadat az intézet kutató munkájáról: 136 dolgozat jelent meg hazai szaklapokban, 217 publikáció külföldi szaklapokban, 178 előadás hangzott el országos szakmai rendezvényeken és 173 előadással, ill. poszter prezentációval szerepeltek külföldi világkongresszusokon az elmúlt időszakban, 1995–2004 között. Ezek a számok, tekintetbe véve az intézet munkatársainak hatalmas oktatási elfoglaltságait, nem lebecsülendők.

Kudarcként értékelte a leköszönő tanszékvezető, hogy viszonylag rossz volt a PhD program kibocsátása, mindössze 13 hallgató szerzett eddig fokozatot a szervezett képzés keretében. (Igaz, hogy heten szereztek fokozatot egyéni felkészülésben, de a program kibocsátásának eredményességét

XVI. évfolyam 8. szám

növelni kell.) További kudarc, hogy a három Széchenyi ösztöndíjra pályázó intézeti tag elutasítást nyert. Kevés volt a hosszabb időtartamú külföldi ösztöndíjas utak száma is.

Végül arról beszélt a leköszönő tanszékvezető, hogy mindig is nagy súlyt helyezett a kiemelkedő eredményt felmutató munkatársai szakmai előmenetelének biztosítására. Javaslatára írt ki a Kar dékánja két társprofesszori állást az intézetben, ezekre *Hódi Klára* és *Révész Piroska* docensek pályázását szorgalmazta, ill. a professzori kinevezésüket támogatta. A közelmúltban nyert docensi előléptetést a tanszékvezető javaslatára *Csányi Erzsébet* és *ifj. Regdon Géza*, valamint az elmúlt 10 évben adjunktusi előléptetést kapott *Aigner Zoltán* és *ifj. Kása Péter*.

A beszámolót követően *prof. dr. Lonovics János Centrum* elnök köszöntötte *Erős professzort*, és átadta a jubilánsnak a *Szent-Györgyi Albert emlékérmét*. Az *MTA Gyógyszerkémiai és Gyógyszer-technológiai Munkabizottságának köszöntését prof. dr. Novák Krisztina tolmácsolta*. Az intézet munkatársainak ajándékát *prof. dr. Révész Piroska adta át és meghatóan szép köszöntő szavakkal méltatta Erős István tevékenységét*.

Az előadó ülés fehér asztal mellett, baráti beszélgetéssel folytatódott.

* * * * *

Országos szakfelügyelő főorvosok

prof. dr. Pálóczi Katalin, Allergológia és klinikai immunológia
prof. dr. Bogár Lajos, Aneszteziológia és intenzív terápia
prof. dr. Paragh György, Belgyógyászat
prof. dr. Hunyady János, Bőrgyógyászat és nemibeteg ellátás
dr. Mészáros József, Csecsemő- és gyermekgyógyászat, neonatológia
prof. dr. Acsády György, Érsebészet
dr. Kivovocs Péter, Fogászati ellátás
dr. Ékes Erika, Foglalkozás-egészségügyi ellátás
prof. dr. Sziklai István, Fül-, orr-, gégegyógyászat
Zaletnyik Zita, Gyógytorna
prof. dr. Losonczy Hajna, Haematológia
dr. Komáromi Zoltán, Háziiorvosi ellátás
dr. Szarvas István, Idegsebészet
prof. dr. Keller Éva, Igazságügyi orvostan
dr. Ternák Gábor, Infektológia
prof. dr. Borbola József, Kardiológia
prof. dr. Fernet Béla, Képződiagnosztika
dr. Dank Magdolna, Klinikai onkológia
dr. Fekete Mátyás, Laboratóriumi diagnosztika
dr. Füzi Miklós, Mikrobiológia laboratóriumi diagnosztika
dr. Kiss István, Nefrológia, művesekezelés
dr. Káposzta Zoltán, Neurológia
prof. dr. Pávics László, Nukleáris medicina
prof. dr. Illés Tamás, Ortopédia
prof. dr. Sági Zoltán, Patológia
dr. Seffer István, Plasztikai és égési sebészet
dr. Héjj Gábor, Reumatológia és fizioterápia
prof. dr. Kiss János, Sebészet
dr. Martos Mihály, Sportszakorvosi ellátás
dr. Berényi Tamás, Sürgősségi betegellátás, oxyológia, mentés
prof. dr. Németh János, Szemészet
prof. dr. Járay Jenő, Szerv-transzplantációs sebészet
prof. dr. Egyed Jenő, Szülészeti-nőgyógyászat

dr. Pákozdy János, Traumatológia
dr. Kovács Gábor, Tüdőgyógyászat
dr. Kecskés László István, Tüdő- és mellkassebészet
dr. Tenke Péter, Urológia

Regionális szakfelügyelő főorvosok a Dél-Alföldön

dr. Temesvári Beáta, Addiktológia
dr. Bata Zsuzsanna, Allergológia és klinikai immunológia
dr. Méray Judit, Aneszteziológia és intenzív terápia
prof. dr. Kemény Lajos, Bőrgyógyászat és nemibeteg ellátás
dr. Sipos Péter, Csecsemő- és gyermekgyógyászat, neonatológia
dr. Dicső Ferenc, Csecsemő- és gyermekkardiológia
dr. Laczkó Ágnes, Érsebészet
prof. dr. Wittmann Tibor, Gasztroenterológia
dr. Vetró Ágnes, Gyermek- és ifjúságpszichiátria
dr. Szever Zsuzsanna, Gyermekneurológia
dr. Tornyos Lajos Szabolcs, Gyermeksebészet
dr. Novák Zoltán, Gyermek-tüdőgyógyászat
dr. Kádas Éva, Gyógytorna
prof. dr. Borbélyi Zita, Haematológia
dr. Barzó Pál, Idegsebészet
dr. Szabó Árpád, Igazságügyi orvostan
dr. Bányai Tivadar, Infektológia
prof. dr. Thurzó László, Klinikai onkológia
Szabóné dr. Kállai Klára, Klinikai szakpszichológia
prof. dr. Horváth Andrea, Laboratóriumi diagnosztika
dr. Kálmán Mária, Mikrobiológia laboratóriumi diagnosztika
prof. dr. Túri Sándor, Nefrológia, művesekezelés
dr. Papós Miklós, Nukleáris medicina
dr. Tóth Kálmán, Ortopédia
prof. dr. Mikó Tivadar, Patológia
dr. Bajusz Huba, Plasztikai és égési sebészet
Batízné dr. Mikulán Rita, Sportszakorvosi ellátás
prof. dr. Simonka János Aurél, Traumatológia

* * * * *

Kilencből egy nőt szinte biztosan érint az emlőrák
– *emlőrák szimpóziumot tartottak Szegeden szeptember 18.-án* –

Az emlőrákos betegeket kezelő különböző szakembereknek biztosított fórumot a hétvégén tartott Szegedi Emlőrák Szimpózium. Az esemény célja, hogy a résztvevő, mintegy 300 szakember jobban nyomon követhesse a betegség felismerésének és kezelésének gyors változásait.

Magyarországon napjainkban az új emlőrákos megbetegedések száma évente mintegy 6.800 fő. A statisztikák szerint a mellrák – a daganatos betegségek miatt történt halálozások tekintetében – a leggyakoribb nőket veszélyeztető rákbetegség és egyúttal a 40 és 59 év közötti nők körében a leggyakoribb halálok. A hétvégi eseményen hazai, illetve külföldi előadók tartottak előadásokat, illetve ún. „workshop”-okat. A szakmai fórumon külön szekcióban számoltak be olyan

XVI. évfolyam 8. szám

esettanulmányokról, amelyeken keresztül már futó, az emlőrák gyógyítására irányuló, vizsgálatok eredményeit is megvitatták a résztvevők.

dr. Kahán Zsuzsanna egyetemi docens és a fórum szervezője értékelésében kijelentette: „A fő célunk az első emlőrákkal kapcsolatos szakmai fórum megrendezésekor az volt, hogy erősítsük és segítsük az emlőrákkal foglalkozó szakemberek közötti kommunikációt, és ez által egy közös nyelvet hozzunk létre. Másodszor fontosnak tartjuk, hogy a szakmai továbbképzés által emeljük az emlőrákos – különös tekintettel a korai stádiumú– betegek ellátásának színvonalát.”

* * * * *

Korántsem szép „szép halál”

A közelmúltban két interjút is közöltünk a SZTE Hírlevélben, melyek kapcsán most megkérdeztük dr. Temesváry Beáta, a Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzat Kórház Pszichiátriai és Addiktológiai Osztályvezető főorvosnőjének véleményét is.

– Valóban olyan komoly az alkohol- és drogprobléma a Dél-Alföldön, mint ahogy azt Pikó Bettina orvosszociológustól nemrég olvashattuk?

A drogprobléma szerencsére stagnál, legalábbis a nagyon veszélyes, „kemény drogok” (pl. ópiátok) terén. Sajnos sokan vannak, akik alábecsülik a „light drogok” (elsősorban a marijuána szerepét. Bár az tényleg nem biztos, hogy a „fü” un. kapudrog, vagyis mintegy utat nyit a veszélyesebb anyagok felé, de csaknem minden gyakorló addiktológusnak az a tapasztalata, hogy a keménydrogokat (főként heroint) fogyasztók mindegyike fü-szívással kezdte.

– Ha nem „kapudrog” a marijuána, akkor mi lehet a magyarázat?

Valószínűleg az alapszemélyiség. A kábítószerfogyasztás éppúgy önpusztításforma, mint az alkoholizmus. Bizonyos személyiségű fiatalok – hiszen a drogozás nem az öregek betegsége, igaz: sokan meg sem érik emiatt még a középkort sem – hajlamosabbak állandó élménykeresésük miatt drogfogyasztásra, mint mások. A hétköznapiakban ezt gyakran „adrenalinfüggőségként” emlegetik. Sokszor kimondottan büszkéik is erre – egyébként nem így hívják ezt a jelenséget –; nem tudják, mennyire önveszélyeztető állapotról is van szó.

– Főorvosnő most egy addiktológiai osztály vezetője, de korábban főként az öngyilkosság jelenségével foglalkozott.

Egyáltalán nem távolodtam el a szuicidológiától, sőt a tanatológiától, a halállal foglalkozó szakterületről sem, aminek jelentős részét én oktatom a Teológiai Főiskola épületében, de szerencsére egyre több orvostanhallgatónak is. Az önpusztításnak igen széles a spektruma az indirekt formáktól (káros szokások, veszélyes tevékenységek) az alkoholizmuson és a kábítószerfogyasztáson át a „nyílt”, direkt önpusztításig, az öngyilkosságig.

– Van arra vonatkozó adat, becslés, hogy hány embert érintenek közvetlenül ezek a jelenségek?

A szakvélemények szerint mintegy 1,1 millió alkoholbeteg él hazánkban, bár legtöbbjük sosem kapja meg ezt a diagnózist. Esetleg véletlen kórházbakerüléskor, például baleset, műtét kapcsán már az alkoholelvonási tünetekből vagy a májbetegségből derül ki a kórkép. Sokan még ekkor sem fogadják el, hogy betegek, legfeljebb csak „nagyivóknak” tartják magukat. Pedig nemcsak testileg pusztít az alkohol, de közvetve pusztítja a családokat és az egzisztenciát is. A hajléktalanok

többsége világszerte alkoholbeteg. A „kemény drogot” fogyasztók valószínűleg „csak” pár tízezen vannak, de ez is sok, a szert „kipróbálók” viszont többszázezren, s egy részük szerfüggővé is válik.

– *Tapasztalata szerint mit tudnak erről az orvostanhallgatók és az orvosok?*

Valamennyi említett jelenségről, a szenvedélybetegségektől az öngyilkosság és a halál témaköréig, igen keveset. Az öngyilkosság és a krízisterápia kérdéséről a szociális munkásokat közel annyi óraszámban oktatom, mint ami az orvostanhallgatók teljes pszichiátriai oktatására jut. Nem tudok arról, hogy a jövőre orvosok sokat hallanának a szenvedélybetegségről vagy az öngyilkosságról, pedig azért is fontos lenne, mert maguk is nagymértékben érintettek.

– *Az orvostanhallgatók, sőt az orvosok is veszélyeztetettek?*

Igen, mégpedig mindkét csoport, mindkét vonatkozásban. Sokan foglalkoznak ezzel a kérdéssel, magam is az orvosok/orvostanhallgatók öngyilkossággal kapcsolatos attitűdjéből írtam meg kandidátusi értekezésemet 1992-ben. Az volt a konklúziója, hogy mind az öngyilkossághoz, mind általában a halálhoz „rendezetlen” a viszonyuk, ami nemcsak azzal függ össze, hogy gyakran maguk is mentálhigiénésen (sőt: öngyilkosság elkövetésére!) is veszélyeztetettek, de a betegeket is veszélyeztetik. Az *öngyilkosságveszély fel nem ismerése, de annak eltűzése, „túldramatizálása” is káros*. Ha nem vesszük észre a beteg jelzéseit (amit általában „cry for help”-nek, „segélykiáltásnak” nevezünk) nem tudjuk megakadályozni a szuicidiumot. De ennél jóval többet kellene tudni az orvosoknak. *Ha egy orvos „túlzottan” megérti a beteg öngyilkossági motivációit, maga is úgy véli: nincs más kiút, akár indirekt módon, szavak nélkül, metakommunikációjával is erősítheti páciense önpusztító tendenciáit*. Múlt évben publikáltam azt a nézetemet, hogy az eutanázia, a korántsem szép „szép halál” nem más, mint a beteg által az orvosra átruházott öngyilkosság. Világszerte rengeteg az ellentmondás az eutanázia kérdésében. Egyes országokban olyan formái is vannak (pl. az orvos által a beteg öngyilkossági céljából felírt gyógyszer), amelyek itthon szerencsére nem léteznek, de nem kizárt, hogy előbb-utóbb laikusok, politikusok döntenek nálunk is erről a kérdéstről, holott ez komoly pszichológiai, sőt az esetek többségében pszichiátriai probléma. *Világszerte sok a kétely: nem jelent-e szinte bünt az, hogy az orvosok nagy része nem ismeri fel, hogy az eutanázia-kérdés mögött a halálba történő „átalvás” vágya mellett más okok is vannak*.

– *Mik lehetnek ezek az okok?*

A beteg részéről főként a testi vagy lelki szenvedés motiválja az eutanázia szorgalmazását. De a fejfájásnak sem a guillotine a megoldása, hanem mint a súlyos, esetleg gyógyíthatatlan betegségeknel is: a hatékony fájdalomcsillapítás, és a lelki szenvedésnek, sokszor a depresszióknak az enyhítése. Persze sokkal olcsóbb egy adag, öngyilkossághoz elegendő gyógyszer felírása, mint a sokkal drágább fájdalomcsillapítás és a pszichiátriai ellátás.

Még tragikusabb, hogy a betegek gyakran családjukat akarják tehermentesíteni, vagy fordítva.

A hozzátartozók nem bírják elviselni a beteg tényleges vagy általuk elviselhetetlennek vélt szenvedését. No, meg a társadalom is „túlzottan megérti”, elfogadja az eutanáziát, ahogy évezredek óta, világszerte elfogadja az öregek öngyilkosságát is...

– *De lenne a szenvedés enyhítésére elegendő orvosi kapacitás?*

Szakszerű pszichiátriai ellátásra hazánkban nem biztos. *A pszichiáterek létszáma tudomásom szerint 800 alá esett, és legalább 2000-re lenne szükség az országban. Nagy szívóerőt jelent Anglia és Skandinávia; az itthoni főorvosi fizetés tízszeresét is megkeresik az ott dolgozó magyar kollégák; ingyenes nyelvtanfolyamokat indítanak, s olyan egyéb juttatásokkal várják a bevándorlókat, amiről mi csak álmodozunk*. Nem beszélve a munkafeltételekről, infrastruktúráról, személyzeti létszámról. De mások is segíthetnek a súlyos vagy haldokló betegek ellátásában: szociális munkások, pszichológusok és főként önkéntes segítők...

XVI. évfolyam 8. szám

– Önt mi tartja vissza a külföldi munkavállalástól?

Hát, nem az életkorom. Velem azonos korú kolléga igen jól boldogul Svédországban, s nincs hónap, amikor ne kapnék – köztük néha tudományos kutatással is csábító – angliai vagy svédországi „hívóleveleket”. Nem is nyelvi nehézségek. Amíg az egyetemen dolgoztam (1999-ig) az angolnyelvű oktatásban vettem részt, azóta a németnyelvű pszichológia oktatásban. De úgy érzem, hogy még feladatomban van itthon. Most újtották fel kórházi osztályunkat, igen jól sikerült a „megszépítés”. Folytatom a kutatásaimat, tavaly fejeződött be az ETT kutatásom, idén pedig az OTKA zárul. Közben pedig reménykedem, hogy talán nemcsak a szociális munkások kapnak szuicidológiai és krízisintervenciós képzést, hanem egyszer az orvostanhallgatók is, és az addiktológia sem csupán az egészségnevelő-tanárok és a szociális munkások képzésében kap helyet. Abban is bízok, hogy kötelező tantárggyá válik a tanatológia az orvostanhallgatók számára. Ezek a témák érzelmileg annyira felkavaró, tabunak számító, „nem kívánatos” szakterületek tárgyai, ahová speciál-kollégiumok keretében nehéz beinvitálni a jövőre orvosokat...

* * * * *

**A Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi
Centrum Öregdiák Szövetségének felhívása**

Kedves Egykori Diáktársaink!

A Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Karain végzett hallgatóinak Öregdiák Szövetsége őszi programját ez évben is a Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum által 2005. november 17–19-én megrendezésre kerülő „Szent-Györgyi Napok” programjához csatlakoztatta. A „Szent-Györgyi Napok” a korábbi évekhez hasonlóan gazdag programmal várja a résztvevőket, szeretnénk ha a rendezvényre minél több volt diáktársunk eljönne. A „Szent-Györgyi Napok” részletes programja látható lesz az egyetem honlapján is.

További részletes információkat nyújt a „Szent-Györgyi Napok”-ról a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centruma, de Öregdiák Szövetségünk is tud tájékoztatást adni, amely Szövetség postai címén (6720 Szeged, Korányi fasor 10–11), a 20 9548199 telefonszámon, vagy a következő e-mail címen érhető el: vegh@opht.szote.u-szeged.hu.

* * * * *

PÁLYÁZAT

A Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Karai Öregdiák Szövetsége pályázatot hirdet egyetemi diplomát szerzett kollégák és egyetemi hallgatók számára.

A pályázat témaköre:

dr. Petri Gábor egyetemi tanár (1914–1985), az I. sz. Sebészeti Klinika és a Kísérletes Sebészeti Intézet egykori igazgatójának munkássága

dr. Kőszegi Dénes egyetemi tanár (1888–1970), a Gyógyszerészi Vegytani Intézet megszervezőjének és egykori igazgatójának munkássága

A pályázatok benyújtási címe:

Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Karai Öregdiák Szövetsége (Szemészeti Klinika címén), 6720 Szeged, Korányi fasor 10–11.

A pályázatokat 2 példányban kell beküldeni. Terjedelme maximum 50 oldal (ábrákkal, táblázatokkal, képekkel és irodalmi hivatkozásokkal együtt). A pályázatok formai követelménye: A/4-es ív egyik oldalán maximum 45 sor és soronként maximum 80 leütés. A pályázathoz mellékelni kell egy saját névre megcímezett válaszborítékot és ezenkívül a pályázó könnyebb elérhetési lehetőségeit is mellékelni kell (telefon, fax vagy e-mail).

A benyújtás határideje: 2005. október 25.

Pályázati díjak (a Makói Sanitas Bt támogatásával):

- I. díj: 50000 Ft
- II. díj: 30000 Ft
- III. díj: 10000 Ft

A pályázatok elbírálásának eredményéről a pályázók 2005. november 1-ig értesítést kapnak. A díjak átadására a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi és Gyógyszerésztudományi Centrum által 2005. november 17–19-én megrendezésre kerülő „Szent-Györgyi Napok” második napján (előreláthatólag pénteken délelőtt) kerül sor, amelynek pontos időpontjáról az érintetteket külön értesíteni fogjuk. További információk a 62 545090, 20 9548199 telefonszámokon, vagy a következő e-mail címen érhetők el: vech@opht.szote.u-szeged.hu.

dr. Végh Mihály
elnök

dr. Sahin-Tóth István
alelnök

Ember József
alelnök

* * * * *

⊞ SZOTE hírek ⊞ SZOTE hírek ⊞ SZOTE hírek ⊞

Orvos-egészségügyi Világjátékok 2005.

Alicante, Spanyolország többszázézes lélekszámú gyönyörű, Földközi-tenger melléki városa volt a házigazdája az idei 26. (World Medical and Health Games, röviden Medigames) Világjátékoknak. Az olimpiai játékok szellemében és rendszerében megrendezett Világjátékok 38 nemzet, mintegy háromezer résztvevőjével, impozáns nyitó ünnepséggel kezdődött. A versenyek néhány sportágtól eltérően délután 6 órakor kezdődtek, melyet minden nap kulturális esemény zárt. A 26. Világjátékokon a szegedi öregdiákok közül az alábbiak szerepeltek eredményesen és kaptak érmet:

- dr. Bácskai Antal** 3 aranyérem (atlétika, súlyemelés)
- dr. Jeremiás Attila** 4 aranyérem (atlétika, súlyemelés)
- dr. Kasza Géza** 2 bronzérem (úszás)
- dr. Papp Zoltán** 2 ezüstérem (erőemelés)
- dr. Sági László** 2 arany-, 1 ezüstérem (asztalitenisz)
- dr. Sipos Péter** 1 arany-, 1 ezüst-, 1 bronzérem (lövészet, úszás)
- dr. Török István** 1 ezüst-, 1 bronzérem (atlétika)
- dr. Zsoldos Ferencné** 3 aranyérem (atlétika)

XVI. évfolyam 8. szám

Eredményes felkészülést kívánunk 2006-ra az atlétika régi híveinek és mindazoknak, akik kedvet kapnak és 2006-ban indulni kívánnak a horvátországi Rovinjban megrendezésre kerülő 27. MEDIGAMES Világjátékokon.

Egyhangú szavazással, 2005. október 1-jével öt éves időtartamra dr. Tálosi Lászlót, az SZTE ÁOK Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézetének tudományos tanácsadóját bízta meg a Szegedi Önkormányzat Közgyűlése a Járóbeteg Szakrendelő főigazgatói feladatainak ellátásával.

Tálosi László főigazgató egyik első nyilatkozatában kijelentette: nem számít Perjesi József, eddigi gazdasági főigazgató munkájára, majd hozzátette, elődje, az április 30-án lemondott Gaál István ügyében jelenleg több vizsgálat is folyik, és a rendelőintézet érdekvédő szervezetei is feljelentéseket tettek ismeretlen tettes ellen, az intézmény több mint félmilliárd Ft-os adóssága miatt.

* * * * *

In memoriam...
elhunyt dr. Végh Pál

A Sebészeti Műtéttani Intézet fájdalommal tudatja, hogy dr. Végh Pál nyugalmazott egyetemi docens 2005. szeptember 14.-én elhunyt. Személyében az Intézet egyik korábbi, meghatározó tagját, a magyar immunológiai kutatás kiemelkedő egyéniségét veszítettük el. Megszervezte és elindította Egyetemünkön az immunológiának önálló tárgyként való oktatását és azt hatalmas lelkesedéssel, kényszerű nyugalomba vonulásáig oktatta. Szakterületének rendkívül tájékozott, elismert kutatója, a Magyar Immunológiai Társaság oszlopos tagja és tisztségviselője volt. Orvosi diplomáját 1958-ban szerezte meg, majd a Jancsó Miklós professzor által vezetett Gyógyszertani Intézetben kezdett el dolgozni. Amikor Petri Gábor professzor 1970-ben immunológiai kutatócsoportot szervezett intézetünkben, vezetésére őt hívta meg. Itt találta meg kibontakozásának igazi helyét és munkatársaival együtt nemzetközileg elismert eredményeket ért el. Igényes volt önmagával és munkatársaival szemben, akiket saját példájával sarkallt a minél jobb teljesítményre, ugyanakkor kitűnő légkört és baráti szellemet sikerült megvalósítania. Személyiségének, példaadó magatartásának emlékét megőrizzük.

A Szegedi Tudományegyetem Sebészeti Műtéttani Intézetének munkatársai

* * * * *

Kiadja: prof. dr. Lonovics János
a Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerész-
tudományi Centrum elnöke
Felelős szerkesztő: Tráser László
Munkatársak: Domokosné Halász Margit, Varga György
Készült: az SZTE ÁOK Házi Nyomdájában
Vezető: Nagy János
Törzsszám: 763/2005